

عنوان مقاله:

بررسی تأثیر ادراک طبیعت در فضاهای عمومی بر ارتقاء تعاملات اجتماعی و افزایش کیفیت زندگی سالمندان

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی افق های جدید در معماری و شهرسازی با رویکرد توسعه و فناوری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

میترا کیوانی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بابل،

بابک فضلی مالیده - دکترای عمران، عضو هیأت علمی دانشکده معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد بابل

خلاصه مقاله:

پایداری اجتماعی در معنای کلی، مترادف با بالا بردن کیفیت زندگی انسان نسل حاضر و نسل آینده با در نظر گرفتن استعدادها و ظرفیتهای او و برآوردن نیازهای همه اقشار است و شاخصهایی هم چون افزایش سطح آموزش، عدالت اجتماعی و مشارکت مردمی و... دارد. با توجه به پیشرفتهای پزشکی، کاهش مرگ و میر و همچنین کاهش آمار زاد و ولد در جوامع، بالا رفتن جمعیت سالمندان به عنوان یکی از اقشار جامعه حقیقتی نزدیک است. لذا میبایست برای مواجهه با رشد جمعیت در این قشر، آمادگی و برنامه ریزی دقیقی در جوانب مختلف منظور شود. حضور سالمند در جامعه مستلزم جوابگویی اولیه به نیازهای وی میباشد. این پاسخگویی میبایست شامل در نظر گرفتن محدودیتهای جسمی و شرایط روحی این عزیزان باشد. در طراحی مجموعههایی که ساکنین آن را سالمندان تشکیل میدهند، سازگاری و هماهنگی میان عوامل انسانی والگوهایی کالبدی میتواند منجر به طراحی محیطهایی شود که وقوع رفتارهای درخور آداب زندگی جمعی را تشویق نماید. مقاله حاضر به سالمندان از بعد اجتماعی و به فضای عمومی از بعد ظرفی برای تعاملات اجتماعی مینگرد و بر آن است تا با آگاهی و شناخت درباره مقوله ادراک طبیعت در راستای طراحی معماری فضاهایی متناسب برای تعاملات اجتماعی سالمندان در فضاهای سکونتی مختص آنان گام بردارد. روش تحقیق به کار گرفته شده توصیفی تحلیلی میباشد که روش جمعآوری اطلاعات در آن بصورت کتابخانهای انجام گرفته است

کلمات کلیدی:

پایداری، تعاملات اجتماعی، اجتماعپذیری، ادراک طبیعت، سالمندی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/531601>

